

After Midnight 5/2021

Všechny cesty vedou k Jiřímu Suchému. Nevěříte? Tak sledujte: „Jsi ta nejkrásnější KRAJINA, co znám“. To už jsme probrali v pondělí, takže to můžeme škrtnout a pokračovat: „Vzpomněl jsem si na ŘADU SNŮ.“ Což není Suchý, ale Křesťan, který to tady zpíval předčasně, protože jeho program se jmenoval Krajina Bluegrass, kdežto Krajina snů byla teprve včera a patřila Beátě Hlavenkové, Leyle Mc Calla a António Zambujovi. Navíc je to jen věrný překlad písně Series Of Dreams Boba Dylana určené pro album Oh Mercy z roku 1989. Nakonec ji Dylan nezařadil, asi věděl proč. Ona totiž existuje ještě jedna krajina s řadou snů: „KRAJINA posedlá tmou/Vzpomínky do sedla zvou/Nutí mě vrátit se tam/Kde budu navěky sám/Kde místo úsměvů tvých/Čeká jen ŘADA SNŮ zlých.“ Řeknu hodně málo: Jiří Suchý, 1964. A to Suchý umí i jiné řady: „ŘADA KONÍ, ŘADA KONÍ, honí se dokola/Koně se však nedohoní, protože jsou dřevěný.“ Dobře, nebudu Dylanovi vyčítat, že podle Suchého napsal i All The Tired Horses, ale tu Nobelovku by měl vzít, odvézt do Dejvic a tam ji předat do dobrých rukou krále Miroslava.

A teď zpátky ke Krajině snů. Beáta Hlavenková správně řekla, že už v ní vystupovala několikrát. Konkrétně byla v Náměšti v r. 2010 s Lenkou Dusilovou, rok na to opět s Lenkou Dusilovou a navíc s Clarinet Factory a v r. 2014 s Lenkou Dusilovou a Dorotou Barovou. Ale taky řekla, že název jejího alba Sně neznamena snění, ale písně a básně. Přesto bylo v písních na zhudebněné verše pánů Borkovce a Reynka i Beátiných textech vlastních či dodaných ve slovenštině Marinem Vedejem a v polštině Dorotou Barovou snění dosti. Snovou náladu pomáhala vytvořit i hudba, která byla kompletně z pera hlavní protagonistky, a také výkony muzikantů Oskara Töröka (trumpeta, bicí), Patricka Karpentskiho (kytara) a Miloše Petera Klápště (baskytara). Jen při sloganu „Děšť potopa se koupe“ si nikdo z přítomných nepřál zopakování pondělního zážitku ze závěru koncertu estonské čtveřice Curly Strings, kdy prudký déšť odplavil diváky z křesílek a písek z parkových cestiček. Při vystoupení Beáty Hlavenkové a její Kapely snů už byl písek doplněn a malé děti ho bystře využily pro stavění báboviček. Napadá někoho lepší závěr? Všechny cesty vedou k Bohuslavu Reynkovi. Toho dnes zhudebňuje kdekdo (čekám ještě na Kabáty), ale Beáta Hlavenková je v té nevypsané soutěži těsně druhá za Ivou Bittovou a před Karlem Vepřekem.

Jinam zavedla publikum Američanka Leyla McCalla doprovázená trojicí mladých muzikantů. Zpěvačka, hráčka na banjo, cello a kytaru nabídla publiku příležitost rytmického vlnění, když už je tanec zakázán. Užívejte zakázaného pohybu, dokud je čas. Možná se blíží doba, kdy dojde na plzeňského písničkáře Caina a jeho Taneční protestsong končící policejními výzvami: „Jménem zákona, tato akce je dobrovolná/Tančete! Rozumíte, co vám říkám?/Tančete Let's Dance!/Common Everybody! Common, Let's Dance!/Freedom! Happy! Dance, Dance, Dance!/Happy Dance To Happy Trans!“ Uvidíme, kdo na podzim vyhraje volby.

Celé roky jsem si myslel, že smutné portugalské fado můžou zpívat jenom ženy. António Zambujo ukázal, že ho může zpívat i veselý portugalský muž. Myslím, že je to ta nejlepší odpověď heterosexuálním bílým mužům ustavičně plačícím, že je někdo ohrožuje: cyklisté, snowboardisté, batůžkáristé, levicovní plastoláhvisté, básníci i úplně normální návštěvníci Krajiny snů. A zase mi nezbylo místo na toho Macháčka. Milan Zeibert

"PLÁTĚK"

5

28.

července
2021

Středa 28. 7.

Krajina domova
(od 17.30 hod.)

Bára Zmeková

Kapela Maliszów
(Polsko)

Väsen (Švédsko)

Noční koncert

Pozor změna! Stará tkalcovna,
30 minut po skončení večerního
koncertu

Mirek Kemel

Program Open scény
každý den v kapli sv.
Anny ve Špitálku vždy od
14.00 hodin:

Čtvrtek 29. 7.

DNA - Dej Nám Akord
Česká vokální (a capella) skupina, která vznikla původně ze studentů oboru Molekulární biologie a genetiky už v roce 1994. V současnosti zpívá skupina v šestičlenném složení a na jejím repertoáru jsou jak vlastní skladby, tak acapelové úpravy napříč žánry od černošských spirituálů až po současné aranže.

Jana Lindušková - soprán
Lenka Štěpánková - mezzosoprán
Pavla Svobodová - alt
Petr Štěpánek - tenor
Tomáš Přikryl - baryton, vokální bubny
Václav Brázda - bas

Musica Balkanika

Brněnská kapela Musica Balkanika vznikla v roce 2015. Zaměřuje se hlavně na interpretaci lidové hudby z oblasti Balkánského poloostrova, zejména ze Srbska, Chorvatska, Makedonie či Bulharska. V jejím repertoáru lze nalézt pro zdejší poměry netypické písně v tzv.

Čtvrtek 29. 7.

Krajiny duše
(od 17.30 hod.)

Iva Bittová & Mucha Quartet
(ČR/Slovensko)

Maria Mazzotta (Itálie)

Damir Imamović (Bosna a Hercegovina)

Biograf v Tkalcovně krajíně
ve 12 hodin

Jak žije básník

Dokumentární TV film z roku 1969 o Bohuslavu Reynkovi. V hlavní roli Radovan Lukavský, režie Josef Protiva

Open scéna

kaple sv. Anny ve Špitálku od 14.00 hod.

DNA - Dej Nám Akord
Musica Balkanika

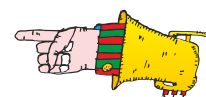
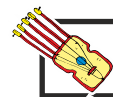
Oranžová scéna

bílý stan v zámeckém parku
o přestávkách hlavní scény

Pruhané panenky: Kuchyňská skříň
Ondřej Škoch a Napořád

Noční koncert

Stará tkalcovna
Mehdi Aminian Jazi (Írán)

Dernisáž!

Výstava Jarmila Pavláta zažije
nefalšovanou dernisáž!

Vážení a milí návštěvníci výstav v Náměšti, vážení, milí, inteligentní a kultivovaní návštěvníci výstavy Jarmila Pavláta, dovoluji trochu nudné & šedé teorie, než přistoupím k meritu věci.

Vernisáž je zahájení výstavy, kde se sejde obecenstvo z části kvůli vystaveným dílům a z části kvůli občerstvení a alkoholu, který se zdarma podává. K tomu pár řečí, které zpravidla nudí všechny, tedy mimo autora/ky výstavy, který/rá s falešnou skromností předstírá právě onu skromnost. Z vernisáží si nic neodnesete. Protože díla ostřížím zrakem hlídá autor/ka.

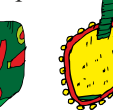
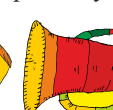
Dernisáž většinou nebývá veřejná, autor/ka se netváří skromně, ale rozmrzele, že se málo prodalo.

Ale pozor!!
Ne tak na **dernisáži** výstavy Jarmila Pavláta!

Dernisáž, která začne v pátek 30. 7. 2021 v 15:00 ve výstavní síni na Staré radnici, bude zajímavá tím, že si každý z výstavy může vzít co chce a odnést si to kam libo. (Ano, z vernisáží si nemůžete odnést vůbec, ale vůbec nic.)

Ale má to malý háček & podmínku – když si vezmete obrázek, který se vám líbí, tak si zároveň musíte vzít jeden, co se vám ale vůbec nelíbí. To proto, aby nakonec v místnosti nezůstala řada nepovedených, nepěkných a vůbec blbých obrázků, jak říká vždy skromný Jarmil Pavlát, poetický pohodný.

-rp-

Galerie na Staré radnici,
Masarykovo nám. 100,
Náměšť nad Oslavou

Jarmil Pavlát
Malá vonička vzpomínek
na Folkové prázdniny
Grafické vzpomínky
tichého & plachého
souputníka Folkových
prázdnin.

24. 7.–31. 7. 2021
Otevřeno: po–pá 9–12 a
13–16 hod., so: 9–11 a ne
14–16 hod.

Jarmil Pavlát
Jarmil Pavlát je
dlouholetý citlivý, plachý
a pozorný pozorovatel
dějů okolo sebe, což mu
umožňuje jeho povolání
obecního pohodného. Svá
pozorování posílá
přetavuje ve stejně citlivá
filozofická kreativní
výtvarná díla, která svou
senzibilitou a
kosmopolitní srdnatostí
překračují hranice
minulého i současného
výtvarného dění. Svoje
díla ovšem ve své
plachosti a nesmělé
ostýchavosti (někdy
hraničící až s obsedantně
obsesní nutkavostí),
málokdy vystavuje na
veřejnosti a většinou je
po nějakém čase zničí
úplně. Tato výstava je
patrně na dlouhou dobu
příslušná výjimka,
která potvrzuje pravidlo.

FOLKOVÉ PRÁZDNINY 2021

PROJEKCE ANIMOVANÝCH FILMŮ

ČTVRTEK 29. 7.

NATIONAL FILM AND TELEVISION SCHOOL (GB)

Meow or Never (2020) - 10 min.
Something Borrowed (2020) - 8 min.
One Liner (2019) - 7 min.

PÁTEK 30. 7.

NATIONAL FILM AND TELEVISION SCHOOL (GB)

A Bird with no Legs (2019) - 9 min.
Heatwave (2019) - 7 min.
Almost There (2019) - 9 min.

SOBOTA 31. 7.

UNIVERZITA TOMÁŠE BATI VE ZLÍNĚ

Sounds Between the Crowns (2020) - 15 min.
Leaf (2020) - 6 min.
Old Gramophones Ghostly Tones (2021) - 9 min.
Shoot (2020) - 3 min.

NATIONAL FILM AND TELEVISION SCHOOL (GB)

The Unknown (2020) - 10 min.
Cha (2020) - 8 min.
The Song of a Lost Boy (2020) - 10 min.

kdy: v přestávkách mezi koncerty Hlavní scény
kde: Kavec u zámecké jízdárny

VSTUP ZDARMA

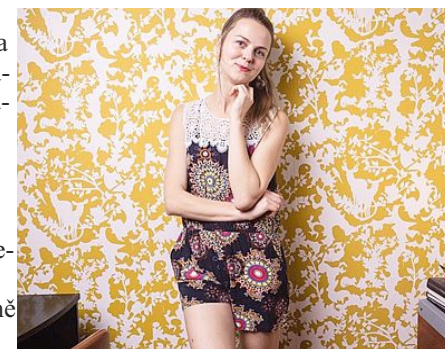
Na dnešní scéně...

Bára Zmeková

„Pochroumaný“ šanson na pomezí folku, klasiky, jazzu a elektroniky

V zahraničí úspěšná originální písničkářka s kapelou Zpívá a skládá písničky, o kterých, než cokoliv psát, je snad lepší oslavit poezií, přestože jde o dost troufalý pokus. Zkuste třeba překonat verše „když byla svatojánská noc, ryby plakaly v koutě... ubohý Měsíc raději bezradně na věž nabodnul se.“ To nejspíš skončíte jako ten Měsíc. Svůj pochroumaný šanson, jak písničkář na pomezí folku, klasiky, jazzu a elektroniky říká, zpívá česky a na svém rozhodnutí, bez ohledu na své zahraniční ambice, nehodlá nic měnit. Aby také ano, když má z veletrhu Womex nebo showcase Czech Music Crossroads, kde dokonce v těžké konkurenci získala hlavní cenu, potvrzené, že k tomu, jak své písničky křehkým dívčím hlasem zpívá, obvyklou angličtinu nepotřebuje. „Setkávám se s tím, že když hraju pro zahraniční publikum, tak za mnou lidi chodí často víc než v Česku, aby mi sdělili, že si to hrozně užili a že se mohli zasnít a moje hudba i texty v nich mnohem víc probouzí fantazii,“ vysvětlila Bára v rozhovoru pro Radio Wave po nominaci do Czeching Showcase, hudebně exportního projektu podporující našince v jejich snaze prorazit na evropská pódia. Za doprovod zvolila klavír, který doplňuje pianem a syntezátory, a má ze sebou skvělou kapelu, nalaďenou na Bářino půvabné melodické snění a osobní potřebu hrát tak, aby ji u toho prý bylo strašně dobře. Zpívá sice o vážných věcech, nežene se však do extrémních apelů a kam nemůže poezie, vpustí s nadhledem humor. Není zahleděná do sebe a než by jim kázala, lidem i přírodě hlavně naslouchá. Báru můžeme vnímat jako symbol moderního ženského písničkářství – neokázalého, neodlapávajícího na první poslech a úlevně zbaveného všeho toho běžného domácího folkaření. Není divu, že za album Lunaves sklídila velkou chválu, protože je opravdu – řečí její poezie – tak krásné, až se bojíte jít blíž.

"lichých rytmech," písňě pomalé a zádumčivé, ale i rychlé a skočné, vybízející k tanci.
Magi - zpěv, vedoucí souboru
Petr - zpěv
Iva - zpěv
Alexandra - tanec, zpěv
Natalie - zpěv
Tom - mandolína, akordeon
Tonda - kontrabas
Tonda - housle
Ihor - cajón, darbuka
Martin - akustická kytara
Lad'a - flétna

SKUPINA ČEZ

GENERÁLNÍ PARTNER

Rubrika
Studenochumáková tchyně (cyklus Liborových postřehů)

Zeptala se mě tchyně...

„Kampak se kmocháčku letos chystáte na dovolenou?“

„Někam do lesa, kde za celý den nepotkám živou duši. Všichni lidé už mi lezou na nervy.“

„To chápu. Jestli ono to ale nebude vzájemný...“
zašpičkovala jedovatě.
„Vždyť říkám, zelený les,

sem tam houba nebo borůvčí, to bude, panečku, balzám na duši...“

„To se uklidíte kamsi do lesa i s holkama?“

„Přeci nemůžu ženu a dcery nutit, aby celý týden, jako já, rozmlouvaly jen se stromama. Budu courat po lese a ony můžou klidně ležet na koupališti nebo dělat šťávu z malin.“

„A nebudou se nudit?“

„Můžete ject letos s náma!“ (O důvod víc utýct každý ráno co nejdál do lesa!) Myslel jsem si v duchu a mile se přitom na panímámu usmíval.

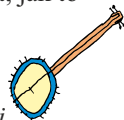
Děkujeme všem,

kteří kouří na vyhrazených místech, a že je jich naprostá většina! Je trochu nemilé konstatování, že někteří kuřáci stále nerespektují tuto prosbu a kouří i v průběhu koncertů v hledišti. Prosím, slituje se nad nekuřáky a dopřejte jim stejný plnohodnotný zážitek, jaký poskytnete sobě.

Sbor dobrovolných nekuřáků

„Slovo Lunaves mi přišlo do hlavy samo od sebe jednou před usnutím a od té doby na sebe nabaluje příběhy. Vytvořila jsem si skrz něj prostor, ve kterém se může odehrát v podstatě cokoliv,“ řekla Bára a berme to jako pobídku zjistit, jak to dopadlo.

Kapela Maliszów (Polsko)

Strhující polské rodinné trio s divokými mazurkami
Virtuózní originální syrový výklad karpatské lidové hudby

„Nehrajeme tradiční hudbu, to my jsme tradice,“ tvrdí o sobě rodinné trio z polských Nízkých Beskyd.

„Divoké mazurky, polky a druh strašidelných balad, pro které by vraždil i Tom Waits,“ napsal britský publicista Tim Cumming v recenzi na debut Mazurki Niepojęte, pro něho osobně – a vzápětí se přidali i další – tehdy čerstvého zjevení roku 2015.

Trio oslnilo ručně, doslova na koleně dělaným a dřeni archaického muzikanství se dotýkajícím syrovým výkladem karpatské tradiční hudby a neuvěřitelným mládím dětí: houslistovi Kacperovi bylo teprve devatenáct let a violoncellistce a bubenici Zuzaně čtrnáct. Jejich technicky brilantní hraní se ale dodnes vymyká běžnému chápání.

„Prýští z nich touha po nové kvalitě, na jedné straně nalezené v neotřelých harmoniích a progresivnější, někdy i radikální improvizaci, na straně druhé - v hlubokém ponoření do tradiční vesnické hudby,“ napsali o triu, oslujícím na veletrhu Womex odborníky i návštěvníky slavného britského festivalu Womad.

Chur chiri churi bari – zpráva z dílny tvůrčího psaní

V úterý jsme se inspirovali fónickou poezií velkého třebíčského experimentátora Ladislava Nováka (1925–1999). Na začátku byly nesmyslné výkřiky a magické formule v neznámém jazyce. Vznikaly pak překvapivě konkrétní texty – o lovu ryb, o nákupu žen, o tom, co všechno jsme koupili a snědli... S Ladislavem Novákem jsme zůstali i dál a definovali tři záhadné prostory – kůlnu, potrubí a labyrint. Dáme vám důležitou radu: Pokud někdo z vás bloudí a nemůže najít správnou cestu, nepanikařte, labyrint vás pustí ven, teprve až sám bude chtít. **Ijó kro kru!**

-pf-

Ukázky z dílny (kolektivní fónická poezie):

Eskymenu

Ijó KRO KRU

Kru jí jikru

Rybu krofi

Rybu drufi

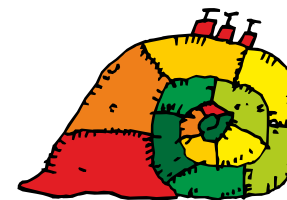
Rybu křísí

Rybu kříží

Rybu za mříží

Vrhá pod kru

Ijó KRO KRU, Ijó KRO KRU

Africká hymna pivního kmene

BIRÁ BRA BIRÉ BRA BIRÉ
BIRELL BRA PIRÉ BRA PIRÉ
SYRÉ MIRÉ ČKA MILÉ
TYRÉ MY ČKA ZORE
SIRÉ NY NA OBZORE
PÁLILI JSME KOBZOLE
PÁ, LILI, KOB-ZOLE
ZOE ZOE OBZORE
LOJE LOJE KONDORE!

A co byste jako chtěli?!

CHUR CHIRI CHIRI BARI

Došlo nám už zase kari

Kari není, život mění

To je ale nadělení

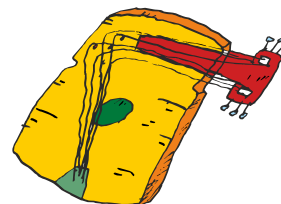
V covidovém oddělení

zavřeli nám všechny bary

CHUR CHIRI CHIRI BARI

Co bychom si ještě dali?

NIC!

Milí návštěvníci

festivalu, dochází ke změně v hodinách testovacího stanu! Zítra, t.j. ve čtvrtek 29. 7.

nebude možnost dopoledního testování

(od 9:00 do 10:00 ve stanu za Špitálkem v kempu). Ke změně

dochází také v pátečních hodinách, a to v době od

16:00 do 18:00 hodin v zámeckém parku

(původní čas od 16:30 do 18:30 hod.). Ostatní

zůstává beze změny.

To znamená, stan s

možností antigenních

testů (s platnou

vstupenkou nebo

festivalovým náramkem)

každý den (mimo výše

uvedené výjimky) až do

soboty 31.7. od 9:00 do

10:00 ve stanu za

Špitálkem (kemp), před

areálem festivalu v

zámeckém parku vždy od

16:30 do 18:30 hod. Test

zdarma se řídí informací

z ISIN o nepřekročení

příslušného limitu

(antigenní test zdarma se

smí provést 1x za 7 dní,

mezitím jsou placené -

cca 200 Kč).

Na testy se neobjednává,

proto nezapomeňte přijít

na testy včas!

Hnízdo múz ve čtvrtek 29.7.

- 9:00 - 17:00 Utkaná krajina
- 9:00 - 17:00 Grafická dílna
- 9:00 - 17:00 Dřevěný námořníček a selfie ve vlnách
- 9:00 - 17:00 Omalovaná dílna
- dle domluvy cca 3 hodiny Orchester Folkových prázdnin
- 9:00 Pohádky z půdy
- 9:30 - 12:00 Smalty na vařič
- 9:30 - 12:30 Strom života
- 10:00 - 12:00 Skleněné vinuté perly - šperkařská technika
- 10:00 - 13:00 Hrajeme si s dětmi
- 10:00 - 13:00 Výroba pastýřských píšťal z černého bezu
- 10:00 - 15:00 Ateliér plenérové a figurální kresby a malby
- 10:30 - 12:00 Zahradní architektura aneb proč oslovit zahradního architekta
- 11:00 - 14:00 Malba na hedvábí s Barevným světem
- 11:00 - 12:00 Tančírna - argentinské tango
- 13:00 - 15:30 Smalty na vařič
- 13:15 - 16:00 Macramé aneb oblékneme sklenice (svícen, váza)
- 13:15 - 16:00 Savování na textil
- 13:30 - 14:30 Tančírna - Milonga
- 13:30 - 16:00 Enkaustika
- 13:30 - 16:00 Skleněné vinuté perly - šperkařská technika
- 14:30 - 15:30 SevdahLab**
- 14:30 - 16:00 Párová akrobacie pro začátečníky i pokročilé
- 15:30 - 16:30 Cirkusová škola „Zase spolu“

Galerie 12

- 10-12 a 13-15 Kovářská dílna u Tasovských
- 10-12 a 13-15 Řezbářská dílna se sochařem
- 10-12 a 13-15 Ruční tkaní na dřevěných stavech
- 10-12 a 13-15 Veselé modelování z hlíny

Damir Imamović: SevdahLab

Sevdalinkám se říká bosenské blues. S intenzivní vášnivostí a melisma v hlase zpívané sevdalinky představují výhradně bosenskou hudbu, nikde jinde neslyšenou a zrcadlící jak národní identitu, tak i hrdost a důstojnost Bosňáků. Savdah a sevdalinky představí nejvýraznější osobnost sevdalinek, Damir Imamović.

Plánovaná dílna Cirkusové školy „Zase spolu“ se zítra, tj. 29. 7. dopoledne (10:00-11:00 hod.) **nekoná**.

Maliszowci žijí daleko od centra, v malé vesnici Męcina Mała, kde otec Jan Malisz staví nábytek a vyrábí hudební nástroje. Akordeon a housle zdědil po tátovi, vesnickém muzikantovi: proto své hudbě říkají "father's notes".

„Většina lidí, kteří hrají v Polsku tradiční hudbu, žije ve městě a lidé z vesnic zase dávají přednost popmusic. My jsme ale výjimka, žijeme na vesnici. Máme to v rodině, a i když nehrajeme jako naši dědové, tu hudbu milujeme,“ řekl otec Jan.

Zatímco autorské skladby z debutu ještě odpovídaly představám o tradiční hudbě, další, převážně instrumentální album Wiejski dżaz (Vesnický jazz) uzemnilo extrémně rychlou, tranzu (ve smyslu hudebním, nikoliv duchovním) se blížící verzí mazurků. Pouze dvě tradiční písně svědčí o pokračování zdravého pnutí v rodině: vedle dohody nad tím, co je a co není tradice, tátovi děti nejvíce oponují ambiciózní potřebou hrát hudbu, v níž by dokázaly svou dovednost. Kapela Maliszów sice patří pro své strhující koncerty v Polsku mezi nejpopulárnější soubory a britský magazín Songlines jejich alba zařadil mezi padesátku nejlepších, která v uplynulých letech na světě vznikla, ale ke své i naší škodě s novými nahrávkami nijak zvlášť nespěchají. Rádi si ale počkáme a nepochybujeme o tom, že se nám to určitě vyplatí.

Väsen (Švédsko)

Originální a kouzelné švédské duo s vévodci nyckelharpou Světově proslulá skupina, která nikdy nepatřila velkým davům, ale lidem s dobrým hudebním vkusem.

Tři excelentní instrumentalisté sice v uplynulých dvaatřiceti letech hrávali hudbu, která zněla jako lidová hudba, tvářila se jako lidová hudba, ale s lidovou hudbou neměla nic společného. Natolik byla příliš složitá, originální a podivná.

Oranžová scéna 2021

Program Oranžové scény nabízí ve stanech v zámeckém parku divadelní a hudební produkce vždy v přestávkách koncertu na hlavní scéně. Divadelní představení je součástí první přestávky hlavní scény a hudební vystoupení se odehrává v přestávce druhé.

Středa 28. 7.

Divadlo Hysterie:

Pohádky z kufru

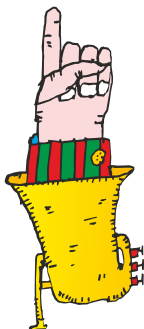
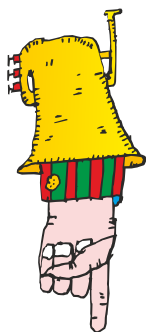
Pohádka na míru pro děti. Každé představení je jiné, každá pohádka je nová. Děti rozhodují o tom, jak to s loutkovými hrdiny dopadne – a je to sranda!

Babské Ucho

Čarují starodávnými písněmi převážně slovanských národů. Vdechují jim nové tvary svými hlasy a štavnatými hudebními aranžemi. Rodí je jak děcka. Každou jinak a všechny stejně. Jsou vášnivé i něžné, ostřejší než břitva

i křehké jako duha nad řekou. Vtipné. Hysterické. Nebojí se světla, nebojí se tmy, nebojí se lásky. Zpívají o život.

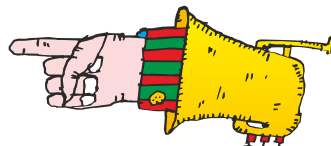
Dana Boudová, Alena Hrubá, Eva Rohleder, Mirka Večeřová, Lucie Zezulová

Bez inspirací tradicemi švédského regionu Uppland by ale nikdy nevznikla. Pro jistotu ji nazvali hudba Väsen. Švédským slovem s mnoha významy – duch, hluk, esence – to ale posluchačům moc neusnadnilo, teprve když se ukázalo, že v němčině to znamená kouzelná stvoření, do sebe vše nádherně zapadlo. Hráč na nyckelharpu Olov Johansson, kytarista Roger Tallroth a Mikael Marin s violou sice byli fyzicky jen tři, to se nedalo přehlédnout, ale hráli způsobem, jako by jich bylo daleko víc.

Vydali bezmála dvacet vynikajících alb, koncertovali po celém světě, získali mnoho cen, jejich skladby převzali hvězdné americké kapely Punch Brothers a Snarky Puppy a když se spojili s dvojicí Mike Marshall & Darol Anger, new acoustic music začala přepisovat definice.

Nic ale netrvá věčně. Předloni se Roger Tallroth rozhodl skupinu opustit a protože zbylým dvěma přišlo nemyslitelné to nadobro zabalit, přejmenovali se na Väsen-Duo a pokračují dál. A samozřejmě stylem, že když zavřeme oči, zase se jich nedopočítáme.

Noční koncert

Mirek Kemel

Písničkář s akordeonem a kapelou včetně Vladimíra Javorského

S novými písněmi, v nichž se nebojí velkých citů

Miroslav Kemel je kreslíř a karikaturista, který se hlavně s politiky vůbec nepáře. Mirek Kemel je pak vyhledávaný písničkář s akordeonem.

„Tyto dva žánry od sebe odděluji, protože mám pocit, že písničky jsou intimnější a osobnější než mé kresby. Představují hlavně můj svět, který chci prezentovat v přátelštější podobě svého jména,“ vysvětlil zpěvák, textař a muzikant Mirek Kemel, který ve studiu Sono právě dokončuje ve spolupráci s producentem Petrem Ostrouchovem nové album Vlčí stopy. Kemelova osobně laděná tvorba má svou textovou hloubkou a lyrikou velmi blízko k šansonu, k písním, v nichž se prý nebojí velkých citů, protože si myslí, že člověk by se za své city, emoce, tedy radost, vztek, strach ani smutek neměl stydět, jsou přece naší součástí a potlačovány vedou k sebestrukci. A o tom jsou také jeho kreslené vtipy a karikatury, s nimiž během covidových časů břitce glosoval jak politické, tak společenské dění u nás, kdy, jak sám řekl, část interpretace vtipu nechává na čtenáři.

„Se šansonem Kemela nespojuji jen vnější prvky jako dominantní akordeon, ale také patos v jeho zpěvu. Ovšem patos v tom nejlepší slova smyslu, řekněme brelovský. A také nulové obavy z používání slov a vět, které by jiným jen těžko šly přes ústa, zatímco od Kemela znějí naprosto přirozeně a autenticky,“ napsal v recenzi na předchozí, velmi vydařené album Nic víc hudební publicista Ondřej Bezr. A protože ho produkoval herec, saxofonista a pravidelný návštěvník Folkovek Vladimír Javorský, jeho přítomnost po boku Mirka Kemela je jasná i letos.

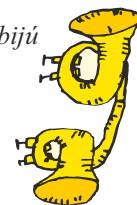
Carlos nám poslal pozdrav od dcerušky...

Hudba zrozená z hudby,
Plodící další hudbu –
FOLKOVÉ PRÁZDNINY

Slovensko-česká
Nad zámkom
sa blýska
hromy divo bijú

nebojme se
bratři
vše je
jak se patří
dílny
kolokvium

Michal K.